

**UJEDINJENE
NACIJE**

Međunarodni sud za krivično gonjenje
lica odgovornih za teška kršenja
međunarodnog humanitarnog prava
počinjena na teritoriji bivše
Jugoslavije od 1991. godine

Predmet br. IT-05-87-A

Datum: 14. jul 2010.

Original: engleski

PRED ŽALBENIM VEĆEM

U sastavu: sudija Liu Daqun, predsedavajući
sudija Mehmet Güney
sudija Fausto Pocar
sudija Andrézia Vaz
sudija Theodor Meron

Sekretar: g. John Hocking

Odluka od: 14. jula 2010. godine

TUŽILAC

protiv

**NIKOLE ŠAINOVIĆA
DRAGOLJUBA OJDANIĆA
NEBOJŠE PAVKOVIĆA
VLADIMIRA LAZAREVIĆA
SRETENA LUKIĆA**

JAVNO

**JAVNA REDIGOVANA VERZIJA ODLUKE PO DRUGOM ZAHTEVU SRETENA
LUKIĆA ZA PRIVREMENO PUŠTANJE NA SLOBODU
IZ RAZLOGA SAOSEĆAJNOSTI**

Tužilaštvo:

g. Peter Kremer, QC

Vlada Republike Srbije

Vlada Kraljevine Holandije

Odbrana:

g. Toma Fila i g. Vladimir Petrović za g. Nikolu Šainovića
g. Tomislav Višnjic i g. Peter Robinson za g. Dragoljuba Ojdanića
g. John Ackerman i g. Aleksandar Aleksić za g. Nebojšu Pavkovića
g. Mihajlo Bakrač i g. Đuro Čepić za g. Vladimira Lazarevića
g. Branko Lukić i g. Dragan Ivetić za g. Sretena Lukića

1. Žalbeno veće Međunarodnog suda za krivično gonjenje lica odgovornih za teška kršenja međunarodnog humanitarnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. godine (dalje u tekstu: Žalbeno veće, odnosno Međunarodni sud) rešava po Hitnom zahtevu Sretena Lukića za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, koji je odbrana Sretena Lukića (dalje u tekstu: Lukić) 6. jula 2010. godine dostavila na poverljivom osnovu (dalje u tekstu: Zahtev). Tužilaštvo je 8. jula 2010. godine dostavilo poverljivi odgovor.¹ Lukić je 9. jula 2010. godine dostavio poverljivu repliku.² Istoga dana Holandija je, u svojstvu države domaćina, dostavila pismo u kom je navela da se ne protivi tome da Lukić bude privremeno pušten na slobodu.³ Lukić je 13. jula 2010. godine dostavio poverljivu dopunu Zahtevu.⁴

I. KONTEKST

2. Žalbeno veće primećuje da su Lukiću, iako mu je u dva navrata u pretpretresnoj fazi postupka odobreno privremeno puštanje na slobodu,⁵ odbijeni svi zahtevi za privremeno puštanje na slobodu koje je podneo posle početka suđenja.⁶ Dana 26. februara

¹ Odgovor tužilaštva na Hitni zahtev Sretena Lukića za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 8. jul 2010. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Odgovor).

² Replika Sretena Lukića u prilog Zahtevu za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 9. jul 2010. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Replika).

³ Pismo načelnika Odeljenja zemlje domaćina, u ime ministra spoljnih poslova, u vezi s privremenim puštanjem g. Sretena Lukića na slobodu, 9. jul 2010. godine (poverljivo).

⁴ Dopuna Zahtevu Sretena Lukića za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 13. jul 2010. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Dopuna).

⁵ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-PT, Odluka po zajedničkom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu na određeno vreme tokom letnje pauze u radu Suda, 1. jun 2006. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-PT, Odluka o privremenom puštanju na slobodu Sretena Lukića, 3. oktobar 2005. godine (javna redigovana verzija; poverljiva odluka doneta 30. septembra 2005. godine).

⁶ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 12. decembar 2008. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 31. oktobar 2008. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 26. septembar 2008. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu, 13. jun 2008. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za preispitivanje odbijanja zahtjeva za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 12. decembar 2007. godine (javno s poverljivim Dodatkom); *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 7. decembar 2007. godine (javno s poverljivim Dodatkom); *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za preispitivanje odluke o privremenom puštanju na slobodu, 4. jul 2007. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za

2009. godine Pretresno veće III (dalje u tekstu: Pretresno veće) izreklo je Lukiću osuđujuću presudu za deportaciju, prisilno premeštanje, ubistvo i progon kao zločine protiv čovečnosti i za ubistvo kao kršenja zakona i običaja ratovanja na osnovu članova 5(d), 5(i), 5(a), 5(h), 3 i 7(1) Statuta Međunarodnog suda i izreklo mu kaznu od 22 godine zatvora.⁷

3. U skladu s pravilima 108 i 111 Pravilnika o postupku i dokazima Međunarodnog suda (dalje u tekstu: Pravilnik), Lukić je podneo najavu žalbe i žalbeni podnesak 27. maja 2009. godine,⁸ odnosno 23. septembra 2009. godine.⁹ On se trenutno nalazi u pritvoru u Pritvorskoj jedinici Ujedinjenih nacija (dalje u tekstu: PJUN) dok se ne reše žalbe uložene na Prvostepenu presudu.

4. Dana 22. februara 2010. godine Žalbena veće odbacilo je Lukićev zahtev da bude privremeno pušten na slobodu kako bi pomogao povređenom ocu u Srbiji,¹⁰ s obrazloženjem da Lukić nije pokazao da postoje ubedljivi razlozi koji bi se mogli uzeti kao posebne okolnosti iz pravila 65(I)(iii) Pravilnika.¹¹

II. MERODAVNO PRAVO

5. U skladu s pravilom 65(I) Pravilnika, osuđeno lice može da podnese zahtev za privremeno puštanje na slobodu na određeno vreme. U skladu s pravilom 107 Pravilnika, na zahteve podnesene Veću prema ovoj odredbi primenjuje se, *mutatis mutandis*, celo

privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju, 25. jun 2007. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po Lukićevom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu, 22. maj 2007. godine; *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Odluka po zajedničkom zahtevu odbrane za privremeno puštanje na slobodu tokom zimske pauze, 5. decembar 2006. godine.

⁷ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-T, Presuda, 26. februar 2009. godine (dalje u tekstu: Prvostepena presuda), tom 3, par. 1211.

⁸ *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-A, Najava žalbe Sretena Lukića na Prvostepenu presudu i Zahtev za odobrenje da se prekorači dozvoljeni broj reči, 27. maj 2009.

⁹ Žalbeni podnesak odbrane, 23. septembar 2009. godine (javno s poverljivim dodacima). U skladu s odlukom predžalbenog sudije od 29. septembra 2009. godine, Lukić je ponovo dostavio svoj žalbeni podnesak 7. oktobra 2009. godine. V. Odluka po Zahtevu tužilaštva za nalog Sretenu Lukiću da svoj žalbeni podnesak podnese u skladu sa odlukama Žalbenog veća, 29. septembar 2009. godine; Ponovo podneseni žalbeni podnesak odbrane, 7. oktobar 2009. godine (javno s poverljivim dodacima).

¹⁰ Hitni zahtev Sretena Lukića za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, s Dodatkom A, 11. februar 2010. godine (poverljivo).

¹¹ Odluka po Zahtevu Sretena Lukića za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 22. februar 2010. godine (poverljivo) (dalje u tekstu: Odluka od 22. februara 2010. godine).

pravilo 65.¹² Pravilo 65(I) Pravilnika tako predviđa da Žalbeno veće može da odobri privremeno puštanje na slobodu ukoliko se uverilo (i) da će se osuđeno lice, ako bude pušteno, pojaviti na žalbenom pretresu, odnosno da će se predati u pritvor po isteku određenog roka; (ii) da osuđeno lice, ako bude pušteno, neće predstavljati opasnost ni za jednu žrtvu, svedoka ni bilo koje drugo lice; i (iii) da postoje posebne okolnosti koje opravdavaju takvo puštanje. Ti uslovi moraju se razmatrati kumulativno.¹³ Žalbeno veće podseća da "o tome da li žalilac ispunjava te uslove treba odlučivati na osnovu kriterijuma najveće verovatnoće, a Žalbeno veće, ocenjujući uverljivost dokaza, treba da uzme u obzir činjenicu da je pojedinac već osuđen".¹⁴ Naposljetku, ocena da li su ispunjeni uslovi iz pravila 65 vrši se uz primenu diskrecionih ovlašćenja i od slučaja do slučaja.¹⁵

III. DISKUSIJA

A. Argumenti strana u postupku

6. Lukić traži da "iz razloga saosećajnosti što pre bude privremeno pušten na slobodu kako bi posetio oca obolelog od teške [REDIGOVANO] bolesti".¹⁶ S tim u vezi, Lukić napominje da je [REDIGOVANO].¹⁷ Zato Lukić traži da na sedam dana bude privremeno pušten na slobodu kako bi "poslednji put video oca živog" i naglašava da ga nije video poslednjih pet godina.¹⁸

7. Lukić tvrdi da, ukoliko bude privremeno pušten na slobodu, neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu, svedoka ili drugu osobu.¹⁹ Osim toga, Lukić podseća i na to da je u prepretresnoj fazi postupka već u nekoliko navrata privremeno puštan na slobodu i naglašava da se u potpunosti pridržavao svih uslova koje je Pretresno veće odredilo.²⁰

¹² Odluka po Zahtevu Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 17. maj 2010. godine (javna redigovana verzija), par. 7 i reference.

¹³ *Ibid.*

¹⁴ *Ibid.*

¹⁵ *Ibid.*

¹⁶ Zahtev, par. 1.

¹⁷ Zahtev, par. 3, gde se upućuje na *ibid.*, Dodatak A (poverljivo) (dalje u tekstu: Lekarski izveštaj).

¹⁸ Zahtev, par. 6–7; v. takođe *ibid.*, par. 12, i str. 6.

¹⁹ Zahtev, par. 13.

²⁰ Zahtev, par. 13.

On se poziva i na garancije koje je Vlada Republike Srbije (dalje u tekstu: Srbija) dala kad je prošli put podneo zahtev za privremeno puštanje na slobodu i navodi da su one i dalje na snazi.²¹

8. Tužilaštvo u Odgovoru tvrdi da Lukić možda jeste pokazao da postoje posebne okolnosti u smislu pravila 65(I)(iii) Pravilnika, ali da nije ispunio ostale uslove navedene u pravilu 65(I), a naročito onaj da će se predati u pritvor po isteku perioda privremenog boravka na slobodi i da neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu, svedoka ili bilo koju drugu osobu.²² Tužilaštvo dodaje da smatra da nema pokazatelja da su garancije koje je država Srbija dostavila u vezi s Lukićevim prethodnim zahtevom za privremeno puštanje na slobodu i dalje na snazi, pa navodi da Lukić tek treba da pribavi važeće garancije Srbije.²³ U svakom slučaju, tužilaštvo naglašava da se u Garancijama države ne pominju ni nadgledanje od 24 sata dnevno ni mogućnost da Lukić otputuje u Užice i boravi tamo.²⁴ Tužilaštvo insistira na tome da nema razloga da Lukić boravi u Beogradu u porodičnom domu, te da ga, ukoliko bude privremeno pušten na slobodu, treba prebaciti direktno u Užice i tako skratiti njegov ukupni privremeni boravak na slobodi.²⁵ Konačno, tužilaštvo predlaže da Žalbena veće, ukoliko odobri Zahtev, odredi niz strogih uslova kako bi se ispunili svi uslovi navedeni u pravilu 65(I).²⁶

9. Lukić u Replici navodi da tužilaštvo "pogrešno razume sistem koji se u Srbiji primenjuje za kontrolu i nadgledanje lica privremeno puštenih na slobodu".²⁷ Osim toga, Lukić navodi da je Žalbena veće u sličnim okolnostima jednom drugom podnosiocu već odobrilo zahtev za privremeno puštanje na slobodu i odobrilo mu da se na teritoriji Srbije kreće u sličnom aranžmanu.²⁸ Što se tiče uslova navedenih u pravilu 65(I)(ii) Pravilnika, Lukić naglašava da su u njegovom Zahtevu navedeni svi detalji u vezi s njegovim kretanjem

²¹ Zahtev, par. 14, gde se upućuje na *ibid.*, Dodatak B (poverljivo) (dalje u tekstu: Garancije države).

²² Odgovor, par. 1–3.

²³ Odgovor, par. 4.

²⁴ Odgovor, par. 4.

²⁵ Odgovor, par. 5; v. takođe *ibid.*, par. 7, o trajanju privremenog boravka na slobodi. Osim toga, tužilaštvo predlaže da se Lukić "drži u pritvoru u odgovarajućem državnom, vojnom ili civilnom pritvorskom objektu" u Užicu (*ibid.*, par. 6(2)).

²⁶ Odgovor, par. 6.

²⁷ Replika, par. 4.

²⁸ Replika, par. 5, 7, gde se upućuje na Odluku po Hitnom zahtevu Nebojše Pavkovića za privremeno puštanje na slobodu iz humanitarnih razloga, 17. septembar 2009. godine (dalje u tekstu: Odluka od 17. septembra 2009. godine).

u Srbiji i da se ono neće odvijati na područjima na kojoj borave žrtve ili svedoci.²⁹ Što se tiče prigovora koje tužilaštvo ima na Garancije države, Lukić ukazuje na to da je prilikom poslednjeg privremenog boravka na slobodi, uz slične garancije, njegovo kretanje bilo podvrgnuto dvadesetčetvoročasovnom nadgledanju i kontroli.³⁰ Osim toga, Lukić tvrdi da Žalbeno veće, bez obzira na konkretne formulacije u Garancijama države, može da odredi bilo koje relevantne uslove i ograničenja.³¹ Lukić insistira i na tome da Garancije države Srbije, suprotno onom što tužilaštvo navodi, važe i za aktuelni Zahtev.³² Konačno, što se tiče njegovog boravišta tokom privremenog boravka na slobodi, Lukić tvrdi da je naveo dovoljno detalja u vezi s mestima na kojima namerava da boravi u Užicu i Beogradu, te da su ona u potpunosti u skladu s uslovom o dvadesetčetvoročasovnom nadgledanju.³³ Lukić dodaje da je potreba da provede neko vreme sa suprugom i sinom u Beogradu u neposrednoj vezi s njegovim bolom zbog očevoog zdravlja.³⁴

10. Lukić u Dopuni navodi da je njegov otac prebačen u Beograd, u Klinički centar Srbije (dalje u tekstu: Bolnica u Beogradu), zbog toga što mu se "zdravstveno stanje ubrzano pogoršava".³⁵ Zato Lukić traži odobrenje da svoje ranije podneske izmeni, u smislu da sad traži samo da bude privremeno pušten na slobodu u Beogradu.³⁶

B. Analiza

1. Posebne okolnosti predviđene pravilom 65(I) Pravilnika

11. Žalbeno veće podseća na to da je specifičnost privremenog puštanja na slobodu u fazi posle pretresnog postupka izražena u pravilu 65(I)(iii) Pravilnika, koje predviđa dodatni kriterijum, a to je da "postoje posebne okolnosti koje opravdavaju takvo

²⁹ Replika, par. 10. Lukić dodaje i da, "s obzirom na nemile činjenice na kojima se zasniva Zahtev za privremeno puštanje na slobodu, to jest, s obzirom na to da se smrt njegovog oca može očekivati svakog časa, g. Lukić trenutno samo o tome misli i da bi mu na umu bila samo dragocena mogućnost da još jednom razgovara sa svojim ocem i provede malo vremena s njim, a ne bilo šta što bi bilo u vezi sa žrtvama i svedocima" (*ibid.*, par. 11).

³⁰ Replika, par. 14.

³¹ Replika, par. 15, gde se upućuje na Odluku od 17. septembra 2009. godine.

³² Replika, par. 16.

³³ Replika, par. 17.

³⁴ Replika, par. 18.

³⁵ Dopuna, par. 4. V. takođe Dokazni predmet A (poverljivo), priložen Dopuni.

³⁶ Dopuna, par. 5.

puštanje".³⁷ U takvim situacijama Žalbeno veće je zaključivalo da posebne okolnosti zasnovane na razlozima humanosti i saosećajnosti postoje kada za to postoji ubedljivo opravdanje kao što je neka zdravstvena potreba podnosioca zahteva ili pomen nekom članu uže porodice.³⁸ Žalbeno veće je privremeno puštanje na slobodu odobravalo i radi posete članu uže porodice koji je "izuzetno lošeg zdravlja i čija smrt može nastupiti svakog časa".³⁹ Naposljetku, s obzirom na to da je "pojam ubedljivog opravdanja tesno povezan s obimom posebnih okolnosti koje mogu služiti kao opravdanje za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti u žalbenoj fazi postupka", opravdanja poput želje da se provede vreme s porodicom izričito nisu prihvatana kao posebne okolnosti u smislu pravila 65(I)(iii) Pravilnika.⁴⁰

12. Osim toga, što se tiče Lukićevih argumenata o ubedljivim ličnim okolnostima,⁴¹ Žalbeno veće je takođe naglasilo da se "činjenica da je nekim optuženima odobravano privremeno puštanje na slobodu do suđenja na osnovu sličnih razloga ne primenjuje automatski analogijom u odnosu na lica koja je pretresno veće već osudilo i koja traže da budu privremeno puštena na slobodu u očekivanju žalbenog postupka".⁴²

13. [REDIGOVANO] Žalbeno veće smatra da ta dijagnoza, zajedno sa sve lošijim opštim zdravstvenim stanjem i podmaklom starosnom dobi Lukićevog oca, može da se prihvati kao ubedljivo opravdanje, kako je to gore definisano.⁴³ Žalbeno veće se stoga uverilo da je ovim ispunjen uslov iz pravila 65(I) Pravilnika.

2. Drugi uslovi predviđeni pravilom 65(I) Pravilnika

³⁷ Odluka od 22. februara 2010. godine, par. 13 i reference.

³⁸ *Ibid.*

³⁹ *Ibid.*

⁴⁰ *Ibid.*

⁴¹ Zahtev, par. 8.

⁴² Odluka od 22. februara 2010. godine, par. 14, gde se citira Odluka po zahtevu Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 2. april 2009. godine; *Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-42-A, Odluka po zahtevu odbrane za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 2. april 2008. godine (javna redigovana verzija), par. 11.

⁴³ V. gore, par. 10; upor. *Tužilac protiv Pavla Strugara*, predmet br. IT-01-42-A, Odluka po Ponovljenom zahtevu odbrane za privremeno puštanje na slobodu iz razloga saosećajnosti, 15. april 2008. godine (javna redigovana verzija) (dalje u tekstu: Odluka u predmetu *Strugar* od 15. aprila 2008. godine), par. 11.

14. Žalbeno veće svesno je toga da je, u principu, rizik od bekstva povezan s odobravanjem privremenog puštanja na slobodu veći u ovoj fazi postupka, pošto je Pretresno veće osudilo Lukića na 22 godine zatvora, nego što je to bio slučaj u pretpretresnoj fazi, kad su njegovi zahtevi za privremeno puštanje na slobodu bili odobravani. Međutim, Žalbeno veće smatra da je, u smislu onoga što će biti izloženo u nastavku teksta, ispunjen uslov naveden u pravilu 65(I)(i) Pravilnika.

15. Žalbeno veće prima k znanju Garancije države dostavljene 18. februara 2010. godine i smatra da one i dalje važe.⁴⁴ Nasuprot onom što tužilaštvo navodi, Žalbeno veće smatra da se ne može tumačiti da su Garancije države Srbije ograničene samo na prethodni zahtev za privremeno puštanje na slobodu, kao i da je neosnovano smatrati da one više na važe, s obzirom na to da nije naveden krajnji datum njihovog važenja i da se one odnose na ma koju "odluku kojom će [Žalbeno veće] dozvoliti da se okrivljeni Sreten Lukić privremeno brani sa slobode".⁴⁵

16. Osim toga, Žalbeno veće napominje da je Lukić, kad je u pretpretresnoj fazi postupka bio privremeno puštan na slobodu, poštovao sve uslove koje mu je Pretresno

⁴⁴ Upor. Odluka od 17. septembra 2009. godine, par. 11.

⁴⁵ Garancije države, str. 1 (kurziv dodat). Osim toga, što se tiče tvrdnje tužilaštva da Lukić treba da nabavi novije garancije iz Srbije kako bi ispunio uslove navedene u pravilu 65(I) Pravilnika, Žalbeno veće podseća na to da pomenutom odredbom podnosiocu zahteva za privremeno puštanje na slobodu nije nametnuta obaveza da "predoči garancije države" kao uslov za privremeno puštanje na slobodu, kao i da garancije države "mogu odneti značajnu prevagu u prilog nekom zahtevu za privremeno puštanje na slobodu", ali da se u obzir moraju uzeti i svi drugi relevantni faktori kako bi se procenilo da li su ispunjeni uslovi navedeni u pravilu 65(B) Pravilnika (*Édouard Karemera i drugi protiv tužioca*, predmet br. ICTR-98-44-AR65, Odluka po Žalbi Matthieu Ngirumpatsea na Odluku kojom je Pretresno veće odbilo privremeno puštanje na slobodu, 7. april 2009. godine, str. 13, gde se upućuje na *Tužilac protiv Jovice Stanišića i Franka Simatovića*, predmet br. IT-03-AR65.4, Odluka po Žalbi tužioca na Odluku o privremenom puštanju na slobodu i zahtevima za izvođenje dodatnih dokaza na osnovu pravila 115, 26. jun 2008. godine, par. 48; *Tužilac protiv Hormisdasa Nsengimane*, predmet br. ICTR-01-69-AR65, Odluka po Molbi Hormisdasa Nsengimane za odobrenje da uloži žalbu na Odluku Pretresnog veća o privremenom puštanju na slobodu, 23. avgust 2005. godine, str. 3; *Emmanuel Rukundo protiv tužioca*, predmet br. ICTR-01-70-AR65D.2, Odluka po Zahtevu za odobrenje da se uloži žalba (privremeno puštanje na slobodu), 28. april 2004. godine, str. 3; *Tužilac protiv Zdravka Tolimira*, Odluka po Interlokutornoj žalbi na odluke Pretresnog vijeća kojima se odobrava privremeno puštanje na slobodu, 19. oktobar 2005. godine, par. 9; *Tužilac protiv Ivana Čermaka i Mladena Markača*, predmet br. IT-03-73-AR65.1, Odluka po Interlokutornoj žalbi na Odluku Raspravnog vijeća kojom se odbija privremeno puštanje na slobodu, 2. decembar 2004. godine, par. 30; *Tužilac protiv Astrida Haraqije i Bajrusha Morine*, predmet br. IT-04-84-R77.4-A, Odluka po Zahtevu Bajrusha Morine za privremeno puštanje na slobodu, 9. februar 2009. godine, par. 6; *Tužilac protiv Vidoja Blagojevića i drugih*, predmet br. IT-02-53-AR65, Odluka po Molbi optuženog Dragana Jokića za dozvolu za ulaganje žalbe, 18. april 2002. godine, par. 7).

veće odredilo.⁴⁶ Ipak, Žalbena veće slaže se s tužilaštvom i smatra da bi u ovoj fazi postupka uslovi pod kojima bi Lukić mogao biti pušten na slobodu morali biti stroži od uslova određenih u pretpretresnoj fazi i da u njih, između ostalog, treba da spada i dvadesetčetvoročasovno oružano nadgledanje. To što se u Garancijama države ne pominje odgovornost Srbije za dvadesetčetvoročasovno oružano nadgledanje, kao ni određene druge pojedinosti za koje tužilaštvo tvrdi da se nalaze na spisku uslova za Lukićevo privremeno puštanje na slobodu,⁴⁷ ne može sprečiti Žalbena veće da takva ograničenja i uslove nametne, prema onom što smatra relevantnim i neophodnim u datim okolnostima. U svakom slučaju, ukoliko se ma koji od uslova navedenih u nastavku teksta ne ispuni,⁴⁸ ili ukoliko postoji mogućnost da on ne bude ispunjen, privremeno puštanje na slobodu ne može se realizovati.

17. S obzirom na sve što je dosad rečeno i s obzirom na okolnosti, Žalbena veće se uverilo u to da će se Lukić, ukoliko bude privremeno pušten na slobodu, predati u pritvor po isteku roka na koji je privremeno pušten na slobodu.

18. Isto tako, Žalbena veće uverilo se u to da Lukić neće predstavljati opasnost ni po jednu žrtvu, svedoka ili neko drugo lice,⁴⁹ čime je ispunjen uslov naveden u pravilu 65(I)(ii) Pravilnika.

3. Lukićevo boravište u Srbiji i trajanje privremenog boravka na slobodi

19. Što se tiče mesta na kom će Lukić boraviti kad bude privremeno pušten na slobodu, Žalbena veće slaže se s tužilaštvom i smatra da okolnosti pod kojima će Lukić biti privremeno pušten na slobodu nisu dovoljno opravdanje da bi Lukić boravio u Beogradu sa ženom i sinom kako bi od njih dobio emotivnu podršku. Jedini razlog iz kog se ovo privremeno puštanje na slobodu odobrava vezan je za razloge humanosti i

⁴⁶ V. gore, par. 7; v. takođe, npr., *Tužilac protiv Milana Milutinovića i drugih*, predmet br. IT-05-87-PT, Izveštaj Ministarstva pravde Republike Srbije, br. 700-00-106/2004-08, 15. jun 2006. godine (poverljivo).

⁴⁷ Spisak garancija koje Srbija daje nije potpun (v. Garancije države Srbije, str. 1). Upor. Javna redigovana verzija Odluke po Drugom zahtevu Vladimira Lazarevića za privremeno puštanje na slobodu u kraćem trajanju iz razloga saosećajnosti, donete 21. maja 2009. godine, 22. maj 2009. godine, par. 14.

⁴⁸ V. dole, par. 20 i dalje

⁴⁹ Žalbena veće smatra da tužilaštvo nije potkrepilo svoj zahtev za dodatno ograničavanje Lukićevih "telefonskih i ličnih kontakata samo na članove njegove najuže porodice", pored uslova navedenih u nastavku teksta (v. Odgovor, par. 6(6); v. takođe dole, par. 20 i dalje).

saosećajnosti, to jest, za Lukićevu posetu ocu, čije je zdravlje izuzetno slabo [REDIGOVANO]. Međutim, pošto je Lukićev otac prebačen u Bolnicu u Beogradu, Žalbeno veće smatra da Lukić, pod uslovom da poštuje sve uslove koji će biti navedeni u nastavku teksta,⁵⁰ može da bude u svom boravištu, na adresi navedenoj u paragrafu 6 Dopune, i da obiđe oca u Bolnici u Beogradu.

20. Što se tiče traženog perioda za privremeno puštanje na slobodu, Žalbeno veće smatra da Lukića treba pustiti na slobodu na period do šest dana, uključujući dva dana za putovanje, koji će početi da teče od dana nakon donošenja ove odluke ili čim to bude moguće. S obzirom na okolnosti, Žalbeno veće smatra da je taj period razuman⁵¹ i da neće remetiti žalbeni postupak, pošto su žalbeni podnesci dostavljeni, a datum za žalbeni pretres još nije utvrđen.

IV. DISPOZITIV

21. Iz gorenavedenih razloga, Žalbeno veće **ODOBRAVA** Zahtev i **NALAŽE** sledeće:

1. Holandske vlasti će 15. jula 2010. godine, ili u najskorijem mogućem terminu, prebaciti Lukića na aerodrom Schiphol, u Holandiji;
2. Na aerodromu Schiphol Lukić će biti privremeno predat pod nadzor jednog ovlašćenog predstavnika Vlade Republike Srbije, u skladu s paragrafom (a) Garancija države, koji će Lukića pratiti preostalo vreme putovanja do njegovih boravišta u Beogradu, čije su adrese navedene u paragrafima 5 i 6 Dopune, i nazad;
3. Period privremenog boravka na slobodi počće kad Lukić bude predat pod nadzor ovlašćenog predstavnika Vlade Republike Srbije, a završiće se kad bude vraćen holandskim vlastima, najkasnije šest dana od dana kad bude pušten na slobodu, a najkasnije 22. jula 2010. godine;

⁵⁰ Dole, par. 20 i dalje.

⁵¹ Upor. Odluka u predmetu *Strugar* od 15. aprila 2008. godine, par. 13.

4. Lukića će na povratku pratiti isti ovlašćeni predstavnik Srbije, koji će Lukića predati pod nadzor holandskih vlasti na aerodromu Schiphol, a holandske vlasti će Lukića zatim prebaciti nazad u PJUN u Hagu; i
5. Za vreme trajanja privremenog boravka na slobodi Lukić će se pridržavati sledećih uslova, a vlasti Republike Srbije postaraće se za to da se oni poštuju:
 - a. Pre odlaska iz PJUN-a, Lukić će Ministarstvu pravde Holandije i sekretaru Međunarodnog suda dostaviti pojedinoi itinerara svog putovanja;
 - b. Lukić će boraviti na adresi navedenoj u paragrafu 6 Dodatka;
 - c. tokom celog boravka u Srbiji Lukić će biti pod oružanim nadzorom;
 - d. Lukić će predati pasoš Ministarstvu pravde Srbije i on će tamo ostati sve vreme tokom njegovog privremenog boravka na slobodi;
 - e. Lukić neće imati nikakvog kontakta sa žrtvama ili (potencijalnim svedocima) i neće na njih ni na koji način uticati, niti će na neki drugi način ometati postupak i sprovođenje pravde;
 - f. Lukić o svom predmetu neće razgovarati ni s kim, uključujući sredstva javnog informisanja, izuzev sa svojim braniocima;
 - g. Lukić će se strogo pridržavati svih uslova koje postave vlasti Srbije nužnih da bi te vlasti mogle da ispoštuju svoje obaveze na osnovu ove Odluke;
 - h. Lukić će se pridržavati svakog eventualnog naloga Žalbenog veća za izmenu uslova ili okončanje privremenog puštanja na slobodu; i

- i. Lukić će se u PJUN vratiti najkasnije šest dana od dana njegovog privremenog puštanja na slobodu, a najkasnije 22. jula 2010. godine.

22. Osim toga, Žalbeno veće **ZAHTEVA** od Vlade Republike Srbije da preuzme sledeće odgovornosti:

1. da imenuje jednog ovlašćenog predstavnika Srbije pod čiji će nadzor Lukić biti privremeno predat i koji će ga pratiti od aerodroma Schiphol, u Holandiji, do njegovog boravišta navedenog u paragrafima 5 i 6 Dopune, i da, čim to bude izvodljivo, a pre nego što optuženi bude privremeno pušten na slobodu, obavesti Žalbeno veće i sekretara Međunarodnog suda o imenu tog zvaničnika;
2. da obezbedi Lukićevu ličnu bezbednost i zaštitu dok traje njegov privremeni boravak na slobodi;
3. da za Lukića tokom čitavog njegovog boravka u Srbiji, pa tako i tokom prevoza s beogradskog aerodroma do Beograda i nazad, obezbedi dvadesetčetvoročasovno oružano nadgledanje,
4. da snosi sve troškove vezane za prevoz od aerodroma Schiphol do Beograda i nazad;
5. da, na zahtev Žalbenog veća ili strana u postupku, obezbedi sva sredstva saradnje i komunikacije između strana u postupku i osigura poverljivost svih takvih komunikacija;
6. da bez odlaganja obevesti sekretara Međunarodnog suda o prirodi bilo kakve pretnje Lukićevoj bezbednosti, uključujući kompletne izveštaje o istragama vezanim za te pretnje;
7. da Lukića bez odlaganja pritvori ako pokuša da pobjegne s teritorije Republike Srbije ili na bilo koji drugi način prekrši odredbe i uslove svog privremenog puštanja na slobodu propisane ovom odlukom, kao i da o

svakom takvom kršenju bez odlaganja obavesti Sekretarijat Međunarodnog suda i Žalbeno veće;

8. da poštuje prvenstvo ovog Međunarodnog suda u vezi s eventualnim postojećim ili budućim postupcima u Republici Srbiji vezanim za Lukića;
i
 9. da, kada se Lukić vrati u PJUN, podnese pismeni izveštaj Žalbenom veću u vezi s tim kako se Lukić pridržavao odredbi ove Odluke.
23. Konačno, Žalbeno veće **UPUĆUJE** sekretara Međunarodnog suda da preduzme sledeće:
1. da se konsultuje s holandskim vlastima i vlastima Republike Srbije o praktičnim merama za Lukićevo privremeno puštanje na slobodu;
 2. da od vlasti države ili država preko čije će teritorije Lukić eventualno putovati zatraži sledeće:
 - a. da optuženog drže pod nadzorom sve vreme koje on provede u tranzitu na aerodromima na njihovoj teritoriji; i
 - b. da Lukića, ako pokuša da pobegne, uhapsu i pritvore do povratka u PJUN; i
 - c. da drže Lukića u PJUN-u u Hagu sve dok Žalbeno veće i sekretar Međunarodnog suda ne budu obavesteni o ovlašćenim predstavnicima Vlade Republike Srbije kojima će Lukić biti predat kad bude privremeno pušten na slobodu.

Sastavljeno na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu se merodavnom smatra verzija na engleskom.

Dana 14. jula 2010. godine,
U Hagu, Holandija

/potpis na originalu/
sudija Liu Daqun, predsedavajući

[pečat Međunarodnog suda]